

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9453

гр. София, 01.12.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в закрито заседание на 01.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

като разгледа дело номер **5577** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 от АПК.

Образувано е по молба от Изпълнителния директор на НАП, чрез процесуалния си представител, с искане за изменение на решение № 6559 от 07.11.2022г. на Административен съд София – град, Второ отделение, 28-ми състав, постановено по адм.д.№ 5577/2022г., в частта за разноските.

Молителят твърди, че съдът не е следвало да присъжда на заинтересованата страна разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1350 лева, тъй като това възнаграждение е прекомерно с оглед на правната и фактическата сложност на делото и извършените процесуални действия от защитника. Претендира се от съда да измени съдебното решение в частта за разноските, като присъди адвокатско възнаграждение в минимален размер съгласно чл. 36 от Закона за адвокатурата.

Така направеното искане е изпратено за отговор на насрещните страни, като в срока по чл.248, ал.2 от ГПК е постъпил отговор от процесуалния представител на жалбоподателя по делото, с изразно становище за неоснователност на молбата.

Настоящият състав, преценявайки доводите на молителите и данните по делото, прие за установено следното:

Молбата е подадена от надлежни страни и в срока за обжалване на съдебното решение, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество молбата е неоснователна.

Съгласно чл.143, ал.1 от АПК, на чието основание съдът е присъдил разноски по делото в полза на поискалата ги заинтересована страна, когато съдът отмени обжалвания административен акт, ответникът заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно наредбата по чл.36, ал.2 от Закона за адвокатурата, ако другата страна е ползвала такъв. Тъй като произнасянето на съда относно отговорността за разноските, е част от разрешаването на правния спор, искането за присъждане на разноски и

представянето на съответните доказателства, следва да бъдат направени до приключване на устните състезания във всяка инстанция. В конкретния случай безспорно се установява по делото, че оспорващият, чрез процесуалния си представител, своевременно е направил искане за присъждане на разноси с молба от 27.06.2022г. Възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение е направено то ответника с молба от 24.10.2022.

Оспорването на размера на адвокатския хонорар като прекомерно висок е неоснователно, тъй като е под минимално предвидения в чл.8, ал.1 във вр.с чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /ред. ДВ, бр. 68 от 2020г./. Сумата 1350,00 лв. – разходи за адвокатски хонорар и за заплатена държавна такса следва да се възстановят от НАП.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от Изпълнителния директор на НАП, чрез процесуалния си представител, с искане за изменение на решение № 6559 от 07.11.2022г. на Административен съд София – град, Второ отделение, 28-ми състав, постановено по адм.д.№ 5577/2022г., в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС.

На основание чл. 138 от АПК препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: